

Publikation des Ukrainischen Kulturrates.

Ukrainisches Liederbuch aus großer Zeit.

Не не вмерла Україна.

Співанник з великих днів.

Відень, 1916.

Видання Української Культурної Ради.

Publikation des Ukrainischen Kulturrates.

Ukrainisches Liederbuch aus großer Zeit.

Видання Української Культурної Ради.

є не вмерла Україна.

Співанник з великих днів.

Впорядкував і рисунками прикрасив Б. Лепкий.

Відень, 1916.

Накладом Української Культурної Ради.

З ДРУКАРНІ А.Д. ГОЛЬЦГАВЗЕНА У ВІДНИ.

є не вмерла Україна!

Велично.

Maestoso.

Слова П. Чубинського.
Музика М. Вербицького.

Ще не вмер - ла У - кра - і - на,
 нії слава нії во - - - ля,
 ще нам бра - - тя мо - ло - ді - - і
 усе міх неть ся до - ля:
 зги - нуть на - - ші во - - - ро - женьки
 як ро - са на сон - ці,

за - па - ну - - - єм і ми братя
 у своїй сто - рон - - - ці.
 ду - шу ті - ло ми по - ло - - - жим
 за на - шу сво - бо - - - - зу.
 і по - кажем. що ми бра - - - тя
 козацько - го ро - зу!

Ой Богдане, Богдане, славний наш гетьмане!
 На що дав ти Україну Москалиям поганим?!
 Щоб вернути єї честь, ляжем головами,
 Назовем ся України вірними синами!
 Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
 І покажем, що ми браття козацького роду! | Bis*

* Другий раз „душу, тіло..“ сьпівай скоріше і з запалом.

Гей не дивуйтесь!

Народня пісня.

Ходом, поважено.
Tempo di marcia.

(Слова дороблені під
теперішню хвилю.)

ГЕЙ, НЕ ДИ - ВУЙТЕСЬ, ДОВРІ --- І ЛЮ - ДИ,
ЩО НА ВІРА - Ї - НІ НА -- СТА - - ЛО,
ЧО ТІЛЬ - КИ ЖИ - ЛО, ЧО МА - ЛО СИ - ЛУ,
НА ПО - КЛИК ВО - ЛІ ПО -- ВСТА - - ЛО,
ЧО ТІЛЬ - КИ ЖИ - ЛО, ЩО МА - ЛО СИ - ЛУ
НА ПО - КЛИК ВО - ЛІ ПО -- ВСТА - - ЛО.

Гей, не дивуйтесь, добрій люде,
Що на Вкраїні настало,
Що тільки жило, що мало силу, } *
На поклик волі повстало.

Радуй ся, брате! Грають гармати
Гень від Карпатів до Дону.
Де-ж есть та сила, щоб нас спинила
Серед такого розгону?

Де-ж есть та сила, щоб зупинила
Волю і право народу?
Їди-ж тепер, царю, йди государю,
Пий з Волги-матушки воду!

Там твоє право, тъм твоя слава,
Там твоїх предків корона!
Ми хочем жити, вільно ходити
Від гирла Сяну до Дона.

Пропадай, кнуте! Хочемо бути
В хаті своїй хазяями.
Ой, ще хвилина, ой, ще година —
Сонце засяє над нами.

Та дай-же, Боже, дай-же, великий,
Щоб та година настала,
Щоб темна сила, що нас дусила,
На віки вічні пропала!

* Останні два рядки кожної строфі повторити.

Шалійте!

Tempo di marcia.
Ходом, живаво.

Музика Наталя Вахнянина.
Слова Олександра Колеси.

Ша - лій - те, ша - - лій - те, ска - же - ні ка -
ти! Го - дуй - те шпі - о - нів, бу - дуй - те тюр -
ми! До бо - ю з Мо - скво - ю У - кра - ї - на
стане, пір - вем, пір - - вем, пі =
рвем ті кай - - за - - ни! За
правду, за во - лю, ми ста - не - мо
Враз. Тюр - ми ні гар - ма - - ти не

пострах на нас. Бо воль - но - го
 ду - - ха не ску - ти вкайда - - ни. Бі -
 да. бі - - да. бі - - да вам ти -
 ра - - ни!

Шалійте, шалійте, скажені кати!
 Годуйте шпіонів, будуйте тюрми;
 До бою з Москвою Україна стане,
 Порвем, порвем, порвем ті кайдани!

За правду, за волю ми станемо враз,
 Тюрми ні гармати не пострах для нас,
 Бо вольного духа не скути в кайдани,
 Біда, біда, біда вам, тирани!

Робітники духа, робітникам всім
 Ми руки подаймо, на бій їх ведім,
 Бо спільна усіх нас злучила недоля
 І труд і піт і кров, і неволя.

За правду, за волю і т. д.

Від краю до краю не громи гудуть, —
 Українські полки на ворога йдуть.
 І поклик рокоче: вставайте, народи;
 Прийшла пора, пора — день свободи!
 За правду, за волю і т. д.

Підвалини світа валять ся старі,
Поблідли деспоти, дріжать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права!
За правду, за волю і т. д.

І вольні народи, як добрі брати,
Полинуть до сонця, до щастя мети,
Розкуєсь, двигнеться і наша родина —
Одна, сильна, вільна Україна! . . .

За правду, за волю і т. д.

наша славна Україна.

Allegretto.

Літавро.

Слова й музика Сивенського.

Наша славна У кра--ї--- на
наше щастє і наш рай! Чина сьвіті
є кра--ї--- на ще ми--лійша за наш край?
І вша сливи й злі по---ди---ни
ми длія неї живемо, на Вкраїні
й для Вкраїни будем жити, й помремо,
на Вкраїній для Вкраїни,
бу-дем жи-ти й помремо!

Нас не зможуть супостати
Взяти в кайдани свої,
Ми бороним наші хати,
Наші тихії гаї,
Не вмирає наша слава,
Не вмирає наша честь,
Бо живе в нас сила жвава,
Бо робітники в нас єсть. } повтори.

Гей, хто хоче всім свободи,
Поєднайтесь як брати!
Сонцем правди, сьвітлом згоди,
Боже шлях наш освіти,
Най забудеть ся недоля
І неслава давніх літ,
Щастє рівне й рівна воля } повтори.
Най засяють на весь сьвіт.

Andantino.

В міру поспільно.

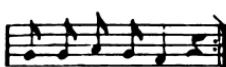
(Записав О. Н.)

Гей Богда - не, наш пане Ми наш славний

гетьмане, на шось Україн - и - ну зруйнував на чось Україн - и - ну

Москалеви дав!

Чи ти, батьку, тай не знав,

Як Москаль нас обкрадав,

Як він нашій нені,

Нені Україні,

В сьвіті жити не давав.

} повтори

Гей Богдане гетьмане,
Та най дух твій повстане,
Та найже він з нами,
З нами молодцями,
Мести бурею гряне! } повтори.

Най лицарську громаду
Скличе в полю на раду,
Та найже він свому
Ворогови злому
Відплатить ся за зраду! } повтори.

е пора.

Слова І. Франка.*

Andante-povажно

Не по - ра, не по - ра, не по - ра. Мо ск - ле - ви, Ли хо - ви слу - жить. До - вер -
шилась У - кра - ти - ни кри - в за ста - ра. Нам по - ра для У - кра - ти - ни жить. До - вер -
шилась У - кра - ти - ни кри - в за ста - ра. Нам по - ра для У - кра - ти - ни жить.

Не пора, не пора, не пора,
За драпіжників лить свою кров,
І любити цара, що наш люд обдира, }
Для України наша любов. } повт.

* Мельодія перейнята з середновічної німецької пісні.

Не пора, не пора, не пора,
В рідну хату вносити роздор,
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймось прапор!

Бо пора се великая есть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і славу і честь,
Рідний краю, здобути тобі.

Гей там на горі Січ іде!

Marciale.

Ходом, живаю.

Січовий марш.

Гей там на горі Січ і - де.
 Гей там на горі Січ і - де,
 Гей там на горі наше славне товариство
 гей ма - ше - ру - - - е раз, два, три.

Гей! на переді кошовий,
 Гей! як той орел степовий,
 Гей! як той орел, наше славне товариство
 Гей! машерує раз, два, три!

Гей! а по заду осавул,
 Гей! твердий хлопець, як той мур і т. д.

Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огнєві — і т. д.

Гей! атамане, батьку наш,
Гей! веди, батьку, вперед нас — і т. д.

Гей! молод хлопче позір май!
Гей! та до Січи приставай — і т. д.

Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна — і т. д.

Гей! повій, вітре, з наших гір,
Гей! на прапор наш, на топір і т. д.

Гей! повій, вітре, із степів,
Гей! дай нам силу козаків — і т. д.

Гей! дай нам силу, відвагу,
Гей! Україні на славу — і т. д.

(*Слова Клима Обуха*).

ей на горі там женці жнуть.

Народна пісня.

Marciale.

Маршове темпо

Гей на го - - рі там женці
жнуть, Гей на го - - рі тамженці
жнуть, д по - під го - - ро - - ю,
до - лом доли - - но - - ю ко - - за -
ки - - дутъ.

Попереду Дорошенко,
Попереду Дорошенко,
Веде своє військо,
Військо запорозьке |
Хорошенько. | (повтори!)

А по заду Сагайдачний,
А по заду Сагайдачний,
Що проміняв жінку |
За тютюн та люльку |
Необачний. | (повтори!)

Гей верни ся, Сагайдачний!
Гей верни ся, Сагайдачний!
Возьми свою жінку, |
Віддай тютюн, люльку, |
Необачний! | (повтори!)

Мені з жінков не возить ся,
Мені з жінков не возить ся,
А тютюн та люлька |
Козаку в дорозі |
Зпадобить ся. | (повтори!)

Гей, хто в лісі, озови ся!
Гей, хто в лісі, озови ся!
Та викрешем вогня, |
Та закурим люльку, |
Не жури ся! | (повтори!)

й і не гаразд.

Народна пісня.

Andante.

Поважно.

Ой і не гаразд ЗА - по - рож - цї,
НЕ ГАРАЗД ВЧИ - НИ - - - - ЛИ СТЕП ШИРОКИЙ
КРАЙ ВЕ - СЕ - - - ЛИЙ ТАЙ ЗА - НА - - ПА -
- СТИ ЛИ, СТЕП ШИ - РО - КИЙ, КРАЙ ВЕ - СЕ - - ЛИЙ.
ТАЙ ЗА - - НА - - ПАСТИ ЛИ.

Вражії пани, русскі ғенерали.
єретичії сини,
Край веселий, степ широкий
гей, тай занастили.

Ой тече річка тай невеличка,
та підливає кручі,
Заплакали Запорожці,
Гей та в Туреччину йдучи.

Летіла бомба з московського поля,
та посеред Січи впала:
Ой хоч пропало славне Запороже,
Гей тай не пропала слава!

Й зацвила черемшина.

Народна пісня.

Tempo di marcia.

Ходом.

Мельодію записав О. Н.

Oй за-цви-ла че--рем--ши--на,
з не ї цвіт при у пав, Гей, гей!
з не -- ї цвіт , при - у - пав.

Машерують козаченъки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! Бо такий приказ впав.

Подиви ся, моя мати, тай у ту кватиру,
Спускається ся Січ преславна з гори на долину.

Се мій милий, чорнобривий, в сам перед ступає,
І ясною булавою на всі боки махає.

За ним славне товариство, як той мак, як той мак.
Ноженьками вибиває в оден такт, в оден такт.

Межи ними пан хорунжий, хоругов як той цвіт,
За іев підуть козаченки аж за море, на край-сьвіт.

Л преславний осавула чогось бров насупив,
І козацькі свої вуси аж за вуха закрутів.

Ой ти славний осавуле, не сумуй, не сумуй!
А із нами козаками погарцюй, погарцюй!

Ой ти славний осавуле, не вдавай ся в тугу,
Вийде слава козацька з Великого Лугу!

Лиш ставаймо, милі братя, в оден ряд, в один ряд,
І на перед поступаймо, ані кроку назад!

Шереймім ся, милі братя, братським духом новим,
І за наше право стіймо з огнем в груди съятим.

А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман,
Українець в своїй землі стане пан, стане пан.

І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!

(Із „Зорі“ К. Т.)

Й спав пугач на могилі.

Народна пісня.

Andante grave.

ПРОТЯЖНО.

Ой спав пугач на могилі...
... ги-ли тай крикнув він: „Пу-гу!“
чи не дастъ біг Ко-за-ченъ камъ
хоч те... пер по- ту- гу.

І день і ніч воїни ждемо,
Поживи немає;
Давно була Хмельниччина,
Цо вже й не згадаєм!

Ой колись ми воювали,
Та більше не будем!
Того щастя й той долі
І ввік не забудем!

ОКОЛИ, СОКОЛИ!

Сокільський марш.

Tempo di marcia.

Ходом, живаво.

Со - ко - ли, со - ко - ли ста - вайте вря - зи, нас
поклик бо - дрім ся взи - ва - - - е. Вздоро - во - му
тї - лї вздо - ро - вїн ду - ши там си - ла і во - ля ви -
ста - - - е. Як славно бу - ло тут ко - зацькі си -
ни бо - - ро - лись до смерти - за - ги - - - ну, бо -
ро - тись бу - де - мо Со - ко - ли і ми за на - шу съя -
ту У - кра - - ї - - - ну! Як...

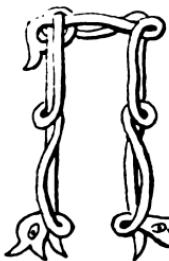
Лети же, соколе, далеко в степи,
У гори, луги та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси,
Під ним най народ вільний стане.

Як славно було тут козацькі сини
Боролись до смерти загину,
Боротись будемо, Соколи всі ми,
За нашу святу Україну!

Разом же, Соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапором. гей, съміло!
До праці для Неньки у вічні часи,
Несім нашу душу і тіло.

Як славно було тут і т. д.

ро Мороза.

Народна пісня.

*Quasi marcia funebre.
Повільно, сумно.*

Ой, Мо-ло-зє, Мо-ло-зен-ку, ти пре-слав-ни́й ко - за - ге,
 За то-бо - ю, Мо-ло-зен-ку, вся Єкра-т-нонь-ка пла - ге.

Не так тая Україна, як те гордее військо —
 Заплакала Морозиха йдучи рано на місто. (повтори!)

Заплакала Морозиха, мід вино не п'єть ся,
 (О)й десь то мій Морозенко та з Ляхами беть ся! (повт.)

Пішла, пішла Морозиха на гору, на високу,
 Подивилась Морозиха та в долину глубоку. (повтори!)

Лж зза гори високої горде військо виступає,
 А по переду Морозенко сивим конем виграває. (повтори!)

Не грай, не грай. сивий коню, та не грай підомною,
 Ступай, ступай, сивий коню, тихенькою ступою. (повтори!)

Л в нашого Морозенка червоная стрічка,
Де поверне Морозенко, червоная річка. (повтори!)

Попід гору високую покопані шанці:
Та злапали Морозенка в неділеньку в ранці. (повтори!)

Ой злапали Морозенка назад руки звязали,
Над руки ізвязавши до замку віддали. (повтори!)

Посадили Морозенка на тисовім стілці:
Зняли, зняли з Морозенка з чересом червінці. (повтори!)

Посадили Морозенка на мальованій лавці:
Зняли, зняли з Морозенка шовкові жупанці. (повтори!)

Посадили Морозенка на жовтім пісочку,
Зняли, зняли з Морозенка керваву сорочку. (повтори!)

Тай вивели Морозенка на Савур могилу,
Подиви ся, Морозенку, та на свою Україну. (повтори!)

„Україна! Милий Боже! Іде військо горою.
Пращай, пращай, стара нене, та не тужи за мною!“ (повт.)

Вони його не стріляли, ані не рубали,
Тільки з його молодого, живцем серце видирали.

Гей хвалив ся та козак Швачка.

Народна пісня.

Andante moderato.

Повохи.

ГЕЙ ХВАЛИВ СЯ ТА КОЗАК ШВАЧКА,
ПІД БІЛУЮ ЦЕРКВУ ІДУЧИ:
ГЕЙ, БУДЕМ БРАТИ, ТА КИ ТАЙКУ ДРАТИ-ГИ.
ТА ВО-НУ-ЧАХ ТОН-ТА-ТН.

Гей хвалив ся та козак Швачка,
під Білую Церкву ідучи:
Гей, будем брати, та китайку драти,
та в онучах тоштати.

Гей, казав єси, козак Бондаренко,
а що славоночка буде;
Гей, будем брати, та поли драти
та плечі латати.

Гей на козаченьків, гей на молоденьких
та пригодонька спала,
Гей що в середу, та ввечері
та усіх Москва побрала.

О побрали, тай попарували
усіх по два до купочки;
Гей заглядають один на другого,
як сизі голубочки.

Ой побрали, тай попарували,
тай повезли возами, —
Ой оглянем ся на ту Україну,
тай обіллем ся слізами.

Ой забрали, тай попарували,
як тих голубів у парі,
Гей засмутилась уся Україна
та як сонечко у хмарі.

Уїна Січи.

Народна пісня.

Marciale

lo marit.

Ой і - шли на - ші славні За - по - - рож - - ці
та по над Бу - гом рі - - ко - - - - ю,
Ой широ - ко + - - ю та гли - бо - ко - ю,
гей та по над ли - ма - - - на - ми.

Ой а вже наші славні Запорожці
у великому жалю:
Ой не знали та поклонити ся,
Гей та которому царю.

Ой уклонили ся тому турецькому,
а що під ним добре жити,
Тільки за одно їм тай не мило,
Гей, що на свого брата бити.

Ой пише Москаль лист до кошового:
„Та ходіть до нас жити,
Віддам вам землю та по прежньому,
Аж по „Дністер границю.“

Ой брешеш, брешеш, превражий Москалю,
сеж ти хочеш обманити;
Ой як підемо у твою землю,
Гей та будеш лоби голити.

„Ой не бійте ся, славні Запорожці,
та цього нічого,
Щеж я в своїому білому царстві,
Гей та не зрадив нікого.“

Гей ужеж тії славні Запорожці
тай не веселі стали,
Ой облягли їх, облягли Москалї,
Гей всіма сторонами.

оже на землю нашу поглянь.

Andante.

ПОВАЖНО.

Слова І. Дуцька.
Музика О. Ніжанковського.

Musical score for the hymn "оже на землю нашу поглянь." The score consists of four staves of music in common time, key signature of one flat, and a treble clef. The lyrics are written below each staff:

Бо-же на зем-лю на-шу по-глянь
лас-ка-вим о--ком зви-со---ти,
В ча-сї не--до-лї і страждань
хто ж нам по--мо-же як не ти?

Й запив козак.

Козацька пісня.

Записав М. Лисенко.

Andante-povажно

Ой, за-пив ко-зак за-пив. Ой, та за-пив, за-гу-ляв ся,

А йо-го кінь во-ро-ний та на стайні за-сто-яв ся.

Ой скажи коню карий,
де будемо ніч почувати?
Де будемо ніч почувати,
Хто нам буде постіль слати?

Гей у лузі, при дорозі,
Та на лютому морозі.

Думка українського хлібороба.

Слова Олександра Колеси.
Мелодія народної пісні.

Andante по-в міру побажно

Чор-не мо-е по-ле, рі-ле мо - я ми - ла,
Ой, ко-би ти, рі-ле чорна, зо-ло-то ро - ди - ла.

Чорне мос поле, ріле моя мила,
Ой коби ти, ріле чорна, золото родила.

Золото родила, шовки дорогій:
Може би ти прокормила діточки дрібній.

Діточки дрібній, та як ластівята
За ощипком простягають худі рученята.

Худі рученята, личко западає, —
Як погляну на вас, діти, серце ми ся красе.

Серце ми ся крас, в слізах мої очі . . .
Чи я на вас не гарую від рана до ночі?

Від рана до ночі мокрий я від поту:
Ой маюж я заплатоньку за тяжку роботу!

За тяжку роботу не маю сорочки . . .
Ой чому ж ти ниво родиш лише колосочки?

Одним колосочком діток годувати,
А з другого колосочка податки давати.

Ой деруть подушне, та женуть в салдати —
Не за рідну родиноньку кровцю проливати.

Ой дили ми кровцю за чужу чужину;
Тепер, братя, пора стати за рідну Вкраїну!

Верховино!

Andante.
Поважно.

Верхо-ви-но, съвіт-ку ти наш, гей, як у - те-бе тут
ми-ло! як іг-ри вод пли -- ве тут час сво-бідно, шумно, вр-
Allegretto. Швиденько.
се ло. Гей по-ї-дем вполе вполе зі стричком на ши -- і,
же нам більше не за-дзвонять дзвони Коло - ми - і. Ой по - і - дем
вполе вполе зі стричком на ши - і вже нам більше незадзвонять
дзвони Коло -- ми - і.

З верха на верх, а з бору в бір,
З легкою в серці думкою: —
В чересі кріс, в руках топір,
Буяє легінь тобою:

Черемоше, Черемоше, чиста твоя вода,
Дівчинонько з Верховини, якаж твоя врода.

Літом цілім, би ніч, би день,
Буяють хлопці тут наші;
Свобідна тут вода, огень,
Достатком ліса і паші:
Задудніли сіромахи, в полонині чути,
Якож тебе, Верховино, тяжко позабути.

Там то бренить тримбіти звук,
Щебече любо сопівка;
А як звіра завис звук,
В челюсти плюне му цівка.
Як зашумить коломийка, ватаг загуляє,
Чорнобриву дівчиноньку кругом обертає.

Засвистали козаченьки.

Marcia.

Маршове tempo Нескоко

The musical score consists of four staves of music in common time with a key signature of one sharp. The vocal line is in soprano range. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a forte dynamic. The second staff begins with a piano dynamic. The third staff starts with a forte dynamic. The fourth staff begins with a piano dynamic.

За - свистали ко - за - ченьки
Впо - хід о пів - - - но - - - - чи,
за - пла - ка - ла Ма - - ру - - сенька
сво - - - і яс - ні о - - чи.

Муз.: М. Лисенка.

Не плач, не плач, Марусенько, не плач, не жури ся,
За звойого миленького Богу помоли ся.
Стойть місяць над горою та сонця не має;
Мати сина в доріженьку слізно провожас:
„Прощай, мицій мій синочку, та не забари ся,
За чотири неділеньки до дому верни ся.“

„Ой радби я, матусенько, скорійше вернуть ся,
Та вже мій кінь вороненський в воротах спіткнув ся.
Ой Бог знає, коли вернусь, в якую годину,
Приймиж мою Марусеньку, як рідну дитину.
Прийміть її, матусенько, всі у божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь, чи ляжу у полі?“
„Ой радаб я Марусеньку за рідною приняти,
Та все не так вона мене буде шанувати.“
„Ой не плачте, не журітесь, в тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненський, назад сподівайтесь!“

Не ходи Грицю!

Народна пісня.

Andante mesto.
Поважно з смурком.

Ой не ходи Гри - - цю тай на вечер-ни-ци.
бо на вечерни - - цях са-мі чарів-ни-ци.
Солому палять і зіле ва - - рять, те - бе, Гри
чу - - - ню, здо-ровля поз-бавлять.

Котра дівчина чорнобривая,
Та чарівница справедливая.

І чарівница і зіле знає,
Тебе Грицуню сердечно кохає.

В неділю рано зілс копала,
А в понеділок тай полокала,
Вівторок рано зілс варила
А у середу Гриця струїла.

Ой мати, мати жаль ваги не має,
Та най Грицуньо двох нас не кохас.

Ані єсть ся.

В міру поважно.

Andantino.

Народна пісня.

Записав Е. Форостина.

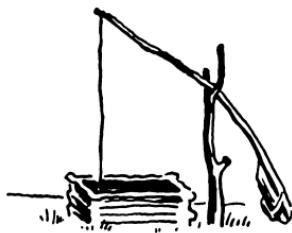
The musical notation consists of three staves of music. The first two staves begin with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The third staff begins with a bass clef and a common time signature. The lyrics are written below the notes:

Л - ні єсться дівчина петься, ні сонмене не бе - - ре.
Пі - шовби я до дівчини, та не зна - ю, де живе,
Пі - шовби я до дівчини, та не зна - ю де живе.

Прохавби я товариша,
Нехай мене проведе,
Так товариш кращий мене,
Ще дівчину відбере. } (ПОВТ.)

К

ОЙ ВОЗЬМУ Я КОНОВОНЬКИ.

Народня пісня.

Andantino.

В міру поважно.

Записав Е. Ф.

Ой возьму я ко - но - -- вонь - ки тай пі ду по воду,
а там хлопці ри - бо - лов - чі та хо - ро - ші на вроду

Гей ви хлоцці, риболовці,
Ви хороші на вроду,
Возьміть мене в новий човник, }
Перевезіть за воду. } (повтори.)

Як сідала, не плакала,
Лиш тяженко зітхнула,
Обернулась позад себе }
І ручкою махнула. } (повтори.)

Ой не жаль ми, нене моя,
Ні тебе, ні родини,
Тільки жаль ми, нене моя, }
Та маленької дитини. } (повтори.)

й горіху, горіху.

Народна пісня.

Записав Ф. К.

Andantino - в міру поважно

Ой, зо- рі - ху, зо - рі - ху, Май зо- рі - хо- бе зер- но,
Лю- бив я дів- чи- ну, осто- зна- е чи возь- му, бо не знаю, чи ся вер- ну.

По садочку ходила,
Квіт калину ломила.
Квіт калину ломить,
До серденька тулить,
Ізоб за милим не тужила. } (повтори.)

Народна пісня.

Записав Е. Ф.

Andantino - в міру поважно

Ле-ти, ко-ню, ле-ти, ка-рий, З го-ри кре-мя - но - ї
 Та до то-ї ми-ленько-ї, Що чор-ні-ї бро-ви.

Або дай ся видітоньки,
 Або дай ся чути,
 Або дай ми таке зілля, | повтори!
 Щоб тебе забути.

Ой маю я таке зілля
 Близько перелазу,
 Як дам тобі напити ся — | повтори!
 Забудеш відразу.

Си я влузі.

Народна пісня.

Записав Н. Вахнянин.

Лягудо-протяжно

Чи я в лу - зі не ка-ли - на бу - ла ?

Allegro moderato - Вміру скоро

Взя-ли ме-не по-ло-ма-ли і в пу-чеч-ки по-вя-за-ли ,
та - ка до-ля мо-я . Гір - ка до -ля мо - я !

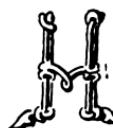
Чи я в батька не дитина була?

Чи я в батька не кохана була?

Взяли мене повінчали,
І съвіт мені завязали;

Така доля моя,
Гірка доля моя!

іч така, Господи.

Moderato.
В міру скоро.

Слова М. Старицького.

The musical score consists of five staves of music in common time (indicated by '4/4') and G major (indicated by a 'G' with a sharp sign). The vocal line is in soprano range. The lyrics are written below each staff:

Ніч така Гос-по-ди мі-сяч-на зо - ря на .

вид-но хоч голки избирай, Вийди дівчи - нонько

праче-ю зморена хоч на хвилиночку вгай !

Вийди дівчи - нонько прачею зморена хоч на хви

ли - ноч - ку вгай !

Сядем у купі ми тут під калиною,
І над панами я пан ...
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелить ся полем туман.

Гай чарівний, ніби проміннем всипаний,
Чи загадав ся, чи спить?
Он на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить ...

Ти не лякай ся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу;
Я тебе, вірная, аж до хатинонки
Сам на руках віднесу.

Ти не лякайсь, що замерзнаш, лебідонько;
Тепло — ні вітру, ні хмар ...
Я пригорну тебе до свого серденька, —
А вонож палке, як жар.

Ти не лякайсь, аби тут та підслухали
Тиху розмову твою:
Нічка поклала всіх, снами окутала —
Ані шелесне в гаю!

Сплять вороги твої, зморені працею,
Нас не сполошить їх съміх ...
Чи ж нам, окриверженим долею клятою,
Й хвиля кохания — то гріх?

Ой там в полі єсть озерце.

Andantino.

В міру новоли.

Народна пісня.

Записав Е. Ф.

Ой там в полі єсть о - - зерце, по нім плаває ве -
 дерце, сос - но - ві клепки - дубо - ве - е ден - - це,
 не чурай - мо ся серце.

Ой не раз, та не два
 Стояв козак під вербою.
 „Вайди, дівчино, вайди, рибчино!
 Поговорим з собою.“

„Ой радаб я виходити,
 З тобов, серце, говорити, —
 Край мене мати примостилась спати,
 Та бою ся розбудити.“

Дошник, дошник падає дрібненький...

Народна пісня.

Allegro.

ЖИВО.

До-шник, до-шник па-да-е дріб-нен-ь-кий-
я ду-ма-ла, я га-да-ла За по-ро-же-ць не-нько.
я ду-ма-ла я га-да-ла За по-ро-же-ць не-нько.

Ікби знала, якби знала, звідки виглядати,
Тоб на-яла, заставила стежки замітати.

Аж він іде, аж він іде, ступає дрібненько,
Тож то любо, тож то мило, дивити ся, ненько:

Дощик, дощик, аж зі стріхи цяпотить,
Розсердив ся мій миленький, аж ногами тупотить.

Розсердив ся, розгнівав ся, милий мій на мене.
А як гляне, серце вяне і в него і в мене.

Родимий краю.

Слова Мидловського.
Музика Матюка.

Moderato - міжно скоро

Ро-ди-мий краю. се-ло ро-ди-ме ! Вас я ви-та-ю, місця лю-би-мі,
 Зе-ле-ні ні-ви, лі-си, мо-ги-ли, ща-сли-ві з ва-ми дні ми у-пли-ли.

І ти хатино, стріхо низенька,
Мила родино, иене рідненька!

Вас повитати душа бажає,
Більшої втіхи в сьвіті не знає! } повтори.

І ти керничко, съвідку любови!
Витай, сестричко, витай ми знова!

Скажи ми правду, скажи щирійшу:
Чи я ще знайду любов давнійшу? } повтори.

естра.

Народна пісня.

Записав Е. Ф.

Andantino - в міру побажно

А я коня мав, доріженьку зінав,
 І мати не спинала,
 Молодша сестра, бодай не зросла, |
 Сіделечко схovala. } повтори.

Не йди братіку, не йди рідний мій,
 До тієї дівчинонки,
 Не вміс вона шити, вишивати, |
 Лиш хороше съпівати. } повтори.

Не вбере тебе і не обпере,
Лиш съпівом причарує,
І съшіваючи розлюбить тебе
Й за другим помандрує.

{ повтори.

Та найже вона і буде така,
Як ти, сестро, сказала,
Вже вона мені, як до рани лук,
До серденька припадла.

{ повтори.

(Останні 2 строфі дороблені.)

ЖУРАВЛІ

слова БОГДАНА музика ЛЬВА ЛЕПКОГО
фортепіановий уклад Е.ФОРОСТИНИ.

Любовно.

Vi зиши бра те мій. то-ва - ри-шу

мій: Від-лії-та-ють сі-рим шнурком

жу-равлі ви- - рій. Кличутъ крю, крю,

крю В чужині ум - - ру:

Sheet music for piano, featuring four staves of musical notation. The lyrics are written below each staff. The first staff starts with 'Vi зиши бра те мій.' The second staff starts with 'мій:'. The third staff starts with 'жу-равлі ви- - рій.'. The fourth staff starts with 'крю'.

Мерехтиль в очах
 Безконечний шлях,
 Гине, гине в синіх хмарах
 Слід по журавлях.

ІЧОВИЙ ГІМН.

Слова І. Карманського.
Музика Модеста Левицького.

ALLEGRO.

Слов-ни-лась мі-ра, кро братів. Не людські злочини катів І зганиблена народна

Слов-ни-лась мі-ра, кро братів. Не людські злочини катів І зганиблена народна

Честь, щди - ли несть кріва ву несть. Най гро - ми грають внашу скрипни Недай займеть са ерудил

Честь, щди - ли несть кріва ву несть. Най гро - ми грають внашу скрипни Недай займеть са ерудил

гра́нь, На став вже час прийшлово́ ра, гура́ у бій, гу́-ра, гу́-ра!

гра́нь, На став вже час прийшлово́ ра, гура́ у бій, гу́-ра, гу́-ра!

Нас кличе зов великих дій
 І з крові зроджених надій,
 А гордий клич давних могил
 Сталить нам грудь залізом сил.
 Най громом грянуть . . .

І ляжем ми, воскресне гнів
 Колишніх літ, безсмертих днів,
 Здрігнесь Бескид від наших чет,
 Зачнетъ ся справжній наш бенкет.
 Най громом грянуть . . .

рають труби над Дністром!

Слова Олександра Колесси.
Мельодія Од. Колесси під
мотив угро-української па-
родійної пісні.
Згармонізував Філіпет Колесса.

Maestoso. Велично.

The musical score consists of four staves of music. The top two staves are for the soprano voice, and the bottom two are for the bassoon. The music is in common time, with a key signature of one sharp (F#). The vocal parts sing in unison. The lyrics are written below the notes. The bassoon part provides harmonic support, with its entries indicated by vertical lines and dynamic markings like *mp*.

Гра-ють тру-би над Дні'-стров, Кровожи-ва пан- ве ру-слом.

Слав-ні стріль-ши сі-чо- ві - і Во-ро-гам не- суть по-гром.

Грають труби над Дністром,
Кров жива пливе руслом,
Славні Стрільці Січовії
Ворогам несуть погром!
Гей, гей, гей! — Москвалим несуть погром,
Смерть — погром!

Понад Волинь грім гремить,
Галич вільний гомонить,
Гей! Коли-ж озветь ся Київ? . . .
Дніпро кровлю зашумигъ?!

Гей, гей, гей! Дніпро море зчервонить...
Зчервонить!

Ой, заграс в Лаврі дзвін
Радісно в цілій розгін . . .
І воскресне Україна
Від хвиль Сяну аж по Дін!
Гей, гей, гей! Аж до моря, аж по Дін,
Аж по Дін!

В крові Велит підросте,
Сила духа розцвіте,
І заблісне над народом
Волі сляєво святе!
Гей, гей, гей! Іщастья сонце золоте!
Золоте!

Зміст:

	Сторона
Іде не вмерла Україна	3
Гей не дивуйтесь!	5
Шаліте!	7
Наша славна Україна	11
Гей, Богдане!	12
Не пора	14
Гей, там на горі Січ іде	16
Гей, на горі там женці жнуть	18
Ой і не гаразд	20
Ой зацвіла черемшина	23
Ой снав пугач на могилі	24
Соколи, соколи	25
Про Мороза	27
Гей, хвалив ся та козак Швачка	29
Руїна Січи	31
Боже, на землю нашу поглянь	33
Ой запив козак	34
Думка українського хлібороба	35
Верховино	37
Засвистали козаченъки	39
Не ходи Грицю	41
Ані єсть ся	43
Ой возьму я коновоно́ку	44
Ой горіху, горіху	45
Лети коню, лети карий	46
Чи я в лузі не калина була	47
Ніч така, Господи	48
Ой там в полі	50
Дощик, дощик падає дрібненький	51
Родимий краю	53
Сестра	55
Журавлі	57
Січовий гімн	59
Грають труби над Дністром	61

Прикраси рисував Б. Лепкай.

Прикраси на стороні 3, 5, 7, 11, 13, 32, 38, 40, 43, (друга) 46, 53, 56
та 58 на мотивах Олени Кульчицької

Українська Культурна Рада у Відні

VIII., Strozzigasse 32. I/12.

Президент: Юліан Романчук.

I. Віцепрезидент: Др. Олександер Колесса.

Канцелярія:

Начальник: Др. Олександер Колесса. Секретар: Антін Гранківський.

Видавництва

під начальною редакцією Юл. Романчука і Ол. Колесси.

A. Вийшли з друку:

	Ціна
1. Ілюстрована збірка: „З Великих Днів“ — В борбі за волю	К — 40
2. Філ. Колесса — В. Щурат: „Жовнірські пісні“ Осипа	" — 40
Федьковича з нотами	" 2'00
3. Філ. Колесса: „Воєнні Квартети“	" 1'40
4. Свящ. Ол. Коренець: „Молитвеник для жовнірів Українців-католиків“, друге видане	" 1'60
5. Свящ. Ол. Коренець: Молитвеник для жовнірів Українців-католиків, третє менше видане	" 40
6. Свящ. Ол. Коренець: „Читання і розважання з нагоди війни“	" 40
7. „Слово о полку Ігоря“ в сучасних віршованих перекладах. Впорядкував Б. Лепкий	" 1'00
8. Богдан Лепкий: „Тим, що полягли“ — Збірка поезій	" 80
9. P. Alex. Korenec: S. Sedes apostolica et disciplinae Graeco-Catholicorum. Agitur de Kalendario	" 1'00
10. Свящ. Ол. Коренець: „Рим а наші церковні постанови, з окрема календар“	" 1'00
11. Богдан Лепкий: „Ще не вмерла Україна“, Співаник з великих днів. Відбір українських пісень з нотами В подотинці оправі з золотими витисками	" 2'00
12. Іван Чепига: „Українська літературна продукція на емigraciї у Відні“	" 3'00
	" 50

B. Приготовлюють ся до друку:

1. Ст. Рудницький: Історія України.

2. Під чужим небом — Оповідання з життя наших переселенців.

Книжки ці можна набувати в канцелярії Української Культурної Ради у Відні, VIII., Strozzigasse 32, за готівку, або за попереднім надсланням грошей. При більших замовах дамо значініший опуск.

Українська Культурна Рада у Відні

заснувалася за дозволом п. і к. Міністерства Війни:

ВОЄННИЙ МУЗЕЙ І АРХІВ

у якому згromаджується ся предмети, письма, друкарські книжки, та загалом усе, що вказує на участь нашого народу в сій війні, щоби се остало як вічний свідок змагання нашого народу до волі. Тому просимо уклінно надсилати нам усе, що надасть ся до цієї цілі. Слати просимо на адресу:

Воєнний Музей у Відні (Kriegsmuseum, Wien),

VIII., Strozzigasse 32. I/12.

Vom Preßbureau des k. u. k. Kriegsministeriums genehmigt.

